

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7506/2025
10.12.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., Република ..., ББ из ..., Република ..., ВВ из ..., Република ..., ГГ из ..., Република ..., ДД из ..., Република ..., ЂЂ из ..., Република ... и ЕЕ из ..., Република ..., чији је заједнички пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из ..., против тужених ЖЖ из ... и ЗЗ из ..., чији је заједнички пуномоћник Блажо Шпадијер, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3109/24 од 30.01.2025. године, у седници одржаној 10.12.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3109/24 од 30.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 1884/22 од 11.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је главни тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд утврди да је ништав алогографски тестамент пок. ИИ који је проглашен пред Првим основним судом у Београду 27.05.2015. године, у предмету О 896/15, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд поништи алогографски тестамент пок. ИИ, проглашен пред Првим основним судом у Београду 27.05.2015. године у предмету О 896/15, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужиоци су обавезани да туженима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 808.312,50 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж 3109/24 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужилаца и потврдио пресуду Вишег суда у Београду П 1884/22 од 11.03.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревиденти у ревизији указују на битну повреду из одредбе члана 374. став 2. тачка 12. истог Закона, међутим, та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су законски наследници пок. ИИ, који је преминуо 18.01.2015. године у ..., док су тужени његови завештајни наследници. ИИ је 12.10.2013. године сачинио завештање пред сведоцима (алографско) којим је располагао целокупном својом имовином у корист тужених. Завештање је проглашено у оставинском поступку на рочишту одржаном 27.05.2015. године. Вештачењем од стране судског вештака графоскопије утврђено је да је потпис на завештању аутентичан потпис завештаоца. Завештајни сведоци су у својим исказима навели да је завешталац пред њима прочитао завештање и потписао га, а потом су се на завештању потписали и завештајни сведоци.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужилаца, како за утврђење ништавости, тако и за поништај предметног завештања, одбили, применом одредби чланова 79, 85, 155, 156, 157, 164. и 168. Закона о наслеђивању ("Службени гласник РС", бр. 46/95), налазећи да предметно завештање није фалсификовано, јер га је потписао завешталац, и да је сачињено у облику прописаним Законом о наслеђивању, те да се ради о писменом завештању пред сведоцима прописаном одредбом члана 85. Закона о наслеђивању.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 79. Закона о наслеђивању прописано је да завештање може сачинити лице које је навршило 15 година живота и способно је за расуђивање. Завештаочева воља за сачињавање завештања мора бити озбиљна, стварна и слободна, на основу одредбе члана 81. истог Закона. Писмено завештање пред сведоцима прописано је одредбом члана 85. Закона о наслеђивању тако што завешталац који зна да чита и пише може завештање сачинити тако што ће пред два сведока изјавити да је већ сачињено писмено прочитао, да је то његова последња воља и потом се на писмено својеручно потписати. Сведоци се истовремено потписују на самом завештању, а пожељно је да се назначи њихово својство сведока. Одредбом члана 157. Закона о наслеђивању прописано је да је фалсификовано завештање ништаво. На основу одредбе члана 164. истог Закона, завештање је рушљиво ако га је сачинио онај који није имао завештајну способност, ако је у време завештања било мана завештаоцеве

воље и ако при сачињавању завештања нису поштовани облик и услови одређени законом, с тим да се право на истицање рушљивости гаси истеком законом одређеног рока.

У конкретном случају, предметно завештање није ништаво, јер га је својеручно потписао завешталац, што значи да није фалсификовано. Такође није ни рушљиво, јер је при његовом сачињавању поштован облик и услови одређени законом, тако што је завешталац, пред сведоцима, завештање прочитао и потписао га, а потом су се, на завештању потписали и завештајни сведоци.

Ревиденти ревизијом побијају оцену доказа и указују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. Међутим, одредбом члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, осим у случају из члана 403. став 2. тог Закона, што овде није случај, док је оцена доказа у надлежности суда, који одлучује, по свом уверењу, на основу савезне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка који ће чињенице да узме као доказане (члан 8. Закона о парничном поступку).

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду да ревиденти неосновано указују на погрешну примену материјалног права, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**